

ODRZUCANIE (2) *sb n*

o *prawdopodobnie jasne* (tak w od-); a *jasne*.

sg G odrzucaniã (1). $\diamond$ L odrzucaniu (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde w objaśnieniu s.v. odrzut.

Uznawanie za niesłuszne, nieważne, niepotrzebne; *abiectio, improbatio, regestus, reiectio, reiectus, reprobatio* Cn [czego] (2) : Przyłtąpmyż iuż do odrzucánia drugich [błędów]/ ktore też są na zawádzie CzechEp 138.

W przeciwstawieniu: »przyjmowanie ... odrzucanie« (1): Ale [mówię] o tych/ ktorzy ácz áni w przyymowányu álbo odrzucányu kłyąg pińmá S. [...] ich od yedności wlfyftkyego krzełciyańftwá fye nye oddżyeláyą: [...] KromRozm III F2.

Cf **ODRZUCAĆ**

MP, RS